

Jeg kunne nævne en række andre forslag fra oppositionen, som isoleret set går ud over beskæftigelsen, f.eks. forslaget til vandmiljøplan, der vil reducere beskæftigelsen med op mod 17.000 personer i fødevarerindustrien. Det kan godt være, at der er 10.000 job i Socialdemokraternes job- og skatteplan, men når man direkte nedlægger mere end det dobbelte antal, er vi jo ikke bare rykket frem til start; så er vi faktisk kommet et par omgange bagud.

Jeg savner ganske enkelt et ordentligt bud fra oppositionen på en sammenhængende politik på centrale områder, f.eks. en skatte- og erhvervspolitik, der kan give vækst og beskæftigelse og ikke koster flere job, end den påstår at skabe. Jeg savner nytænkning inden for beskæftigelsesområdet og ikke mindst enighed om den overordnede udgiftspolitiske linje, og i virkeligheden er det et spørgsmål, hvad oppositionen samlet set har at byde på.

Det er forfæjlet, når nogle prøver at tegne et billede af den nuværende regering som en arbejdsløshedsregering. Jeg tror godt, jeg kan sige, at tallene og det, regeringen har gjort, taler for sig selv. Vi har vist vilje til initiativ, der er i dag 10.000 færre ledige, og vi er godt på vej til at få ledigheden endnu længere ned.

Kl. 16.00

Regeringen er yderst opsat på at nå det mål og foreslår derfor at forlænge jobrotationsordningen med 1 år og forlænge adgangen til uddannelser i op til 1 år i første ledighedsperiode. 39 nye job om dagen hver dag siden årsskiftet er ikke nogen ringe indsats, og udviklingen vil forbedres måned for måned.

Forhandling

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår, at når der er problemer med arbejdsløsheden, er det i virkeligheden oppositionens skyld, for regeringen har jo gjort alt det rigtige. Men må jeg læse et lille citat op for beskæftigelsesministeren:

»Regeringen har stort set ikke skabt et eneste job i den private sektor, siden den i foråret gav vælgerne skattelettelser for 9 mia. kr. i samarbejde med Dansk Folkeparti.«

Er det i Enhedslistens pamflet, det står? Er det i SF's, Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres eller Kristendemokraternes? Nej, det er i dagbladet Børsen fra i dag, tirsdag den 23. november, hvor en række erhvervsfolk fra ledende

erhvervsvirksomheder eller finansieringsinstitutter udtaler sig om regeringens politik. F.eks. siger Helge Petersen, som er cheføkonom i Nordea:

»Meget tyder på, at der ikke skabes nye job i private virksomheder i år. Til gengæld er beskæftigelsen i det offentlige steget med omkring 5.000 personer i år, men en stor del er støttede job og kan derfor ikke henføres til regeringens skattepakke.«

Det er altså ikke Enhedslisten, det er ikke SF, det er ikke Socialdemokratiet, det er ikke nogen af oppositionspartierne, der siger det. Det er dagbladet Børsen, det er nogle fra de kredse, som ellers er meget venlige over for regeringen, så regeringen har et problem, og tallene viser det jo: Over 30.000 flere arbejdsløse end på det tidspunkt, regeringen overtog husholdningen.

Så kan man selvfølgelig sige: Jamen uha, det er udlandets skyld, det er udlandets skyld. Ja, det er det muligvis. Der har muligvis været dårlige konjunkturer, der har været den 11. september, der har muligvis været SARS, og der har muligvis været alt muligt, man aldrig nogen sinde tidligere har set; det har der muligvis. Men det, vi ønsker at diskutere, er: Hvad vil regeringen gøre ved det? Hvilke nye initiativer vil regeringen komme med? For de mennesker, der bliver arbejdsløse, og for de virksomheder, jeg nævnte, er det fuldstændig ligegyldigt, om der har været SARS, hiv, malaria eller spansk syge. Det betyder ingenting. Det, der betyder noget, er, at jobbene mangler, og at arbejdsløsheden er steget, og hvad vil man gøre ved det?

Jeg havde jo håbet, at der var kommet nogle kreative forslag til forbedringer, men det var der ikke ret meget af. Hvad kunne man f.eks. have forestillet sig? Man kunne have taget eksemplet fra Præstø, hvor udgangspunktet ikke er helt atypisk.

En dag fandt ledelsen på elektronikfabrikken GN ReSound på at flytte store dele af produktionen til Kina. Som de sagde til de ansatte i Præstø: I Kina skal de kun have en skål ris for at lave det arbejde, som I skal have ni skåle for. Halvdelen af de ansatte blev fyret, men for i hvert fald to af dem – bare to af dem – endte historien alligevel nogenlunde lykkeligt, fordi de kom i arbejde som social- og sundhedsassistenter i kommunen. Det er et eksempel på, at mange ledige hænder kan gøre nytte i den sociale sektor til glæde for både dem selv, de ældre, de syge og børnene, som kan få bedre vilkår, så hvorfor lade være med det? Hvorfor ikke spare